

**Výrok**

- 1) Článek 12 odst. 3 směrnice Rady 76/308/EHS ze dne 15. března 1976 o vzájemné pomoci při vymáhání pohledávek vyplývajících z některých dávek, cel, daní a jiných opatření, ve znění směrnice Rady 2001/44/ES ze dne 15. června 2001, musí být vykládán v tom smyslu, že soudy členského státu, ve kterém má sídlo dožádaný orgán, nemají v zásadě pravomoc k ověření vykonatelnosti dokladu o vymahatelnosti pohledávky. Naproti tomu v případě, že je k soudu uvedeného členského státu podána žaloba směřující proti platnosti a řádné povaze takových opatření k vymáhání pohledávky, jako je doručení exekučního titulu, je uvedený soud oprávněn ověřit, zda tato opatření byla řádně provedena v souladu s právními a správními předpisy uvedeného členského státu.
- 2) K tomu, aby v rámci vzájemné spolupráce zavedené na základě směrnice 76/308, ve znění směrnice 2001/44, mohl příjemce dokladu o vymahatelnosti pohledávky uplatnit svá práva, musí mu být tento doklad doručen v úředním jazyce členského státu, ve kterém má sídlo dožádaný orgán. K zajištění dodržení tohoto práva přísluší vnitrostátnímu soudu, aby použil své vnitrostátní právo a dbal přitom na zajištění plné účinnosti práva Společenství.

(<sup>1</sup>) Úř. věst. C 209, 15.8.2008.

**Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 28. ledna 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Hof van Cassatie van België — Belgie) — Belgische Staat v. Direct Parcel Distribution Belgium NV**

(Věc C-264/08) (<sup>1</sup>)

**(„Celní kodex Společenství — Celní dluh — Částka cla — Články 217 a 221 — Vlastní zdroje Společenství — Nařízení (ES, Euratom) č. 1150/2000 — Článek 6 — Požadavek zaúčtování částky cla před jejím sdělením dlužníkovi — Pojem částky „dlužné ze zákona““)**

(2010/C 63/10)

Jednací jazyk: nizozemština

**Předkládající soud**

Hof van Cassatie van België

**Účastníci původního řízení**

Žalobce: Belgische Staat

Žalovaná: Direct Parcel Distribution Belgium NV

**Předmět věci**

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Hof van Cassatie van België — Výklad čl. 217 odst. 1 a čl. 221 odst. 1 nařízení Rady (EHS) č. 2913/92 ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství (ve znění platném v roce 1992) (Úř. věst. L 302, s. 1; Zvl. vyd. 02/04, s. 307) a článku 6 nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1150/2000 ze dne 22. května 2000, kterým se provádí rozhodnutí 94/728/ES, Euratom o systému vlastních zdrojů Společenství (Úř. věst. L 130, s. 1; Zvl. vyd. 01/03, s. 169) — Dodatečný výběr dovozního nebo vývozního cla — Požadavek zaúčtování částky cla před jejím sdělením dlužníkovi — Pojem „zápis do účetních dokladů nebo na jiný rovnocenný nosič údajů“ — Vrácení částek zaplacených bez právního důvodu

**Výrok**

- 1) Článek 221 odst. 1 nařízení Rady (EHS) č. 2913/92 ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství, musí být vykládán v tom smyslu, že „zaúčtování“ částky cla, které má být vybráno, upravené v tomto článku je „zaúčtováním“ uvedené částky, jak je definováno v čl. 217 odst. 1 uvedeného nařízení.
- 2) „Zaúčtování“ ve smyslu čl. 217 odst. 1 nařízení č. 2913/92 je nutno rozlišovat od zápisu zjištěných nároků do účtů vlastních zdrojů ve smyslu článku 6 nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1150/2000 ze dne 22. května 2000, kterým se provádí rozhodnutí 94/728/ES, Euratom o systému vlastních zdrojů Společenství. Jelikož článek 217 nařízení č. 2913/92 neupravuje podrobná pravidla pro „zaúčtování“ ve smyslu tohoto ustanovení, a tudíž ani minimální technické nebo formální požadavky, musí být toto zaúčtování provedeno tak, aby bylo zajištěno, že příslušné celní orgány zapíší přesnou částku dovozního nebo vývozního cla, která vyplývá z celního dluhu, do účetních dokladů nebo na jiný rovnocenný nosič údajů, aby tak bylo zejména možné s jistotou prokázat zaúčtování dotyčných částek, a to i ve vztahu k dlužníkovi.
- 3) Článek 221 odst. 1 nařízení č. 2913/92 musí být vykládán v tom smyslu, že sdělení částky dovozního nebo vývozního cla, které má být zaplaceno, celními orgány odpovídajícím postupem dlužníkovi může být platně provedeno pouze tehdy, byla-li předtím částka tohoto cla uvedenými orgány zaúčtována. Členské státy nemusejí přijmout zvláštní procesní pravidla týkající se podmínek, za kterých musí být dlužníkovi sdělena částka uvedeného cla, pokud mohou být na uvedené sdělení uplatněna vnitrostátní procesní pravidla s obecnou působností, která zajišťují adekvátní informovanost dlužníka cla a která této osobě mohou zaručit obhajobu jejich práv s úplnou znalostí skutkových okolností případu.

- 4) Právo Společenství nebrání tomu, aby vnitrostátní soud vycházel z domněnky, týkající se prohlášení celních orgánů, že částka dovozního nebo vývozního cla byla „zaúčtována“ ve smyslu článku 217 celního kodexu před jejím sdělením dlužníkovi, za předpokladu, že bude dodržena zásada efektivity a zásada rovnocennosti.
- 5) Článek 221 odst. 1 nařízení č. 2913/92 musí být vykládán v tom smyslu, že před sdělením částky cla, které má být vybráno, musí celní orgány dotyčného členského státu provést zaúčtování této částky a nebyla-li částka řádně zaúčtována v souladu s čl. 217 odst. 1 nařízení č. 2913/92, nemůže být těmito orgány vybrána; tyto si zachovávají možnost provést nové sdělení této částky, dodrží-li podmínky upravené v čl. 221 odst. 1 nařízení č. 2913/92 a ustanovení o promlčení platná k datu vzniku celního dluhu.
- 6) Pokud částka dovozního nebo vývozního cla zůstává „dlužná ze zákona“ ve smyslu prvního pododstavce čl. 236 odst. 1 nařízení č. 2913/92, i když byla sdělena dlužníkovi, aniž by předtím byla zaúčtována v souladu s čl. 221 odst. 1 tohoto nařízení, nic to nemění na tom, že pokud již takové sdělení není možné z důvodu, že uplynula lhůta stanovená v čl. 221 odst. 3 uvedeného celního kodexu, musí být tato částka dlužníkovi členským státem, který ji vybral, v zásadě vrácena.

(<sup>1</sup>) Úř. věst. C 247, 27.9.2008.

**Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 21. ledna 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunal de première instance de Mons — Belgique) — Société de Gestion Industrielle (SGI) v. Belgický stát**

(Věc C-311/08) (<sup>1</sup>)

(„Svoboda usazování — Volný pohyb kapitálu — Přímé daně — Právní předpisy v oblasti daně z příjmu — Určení zdanitelného příjmu společností — Společnosti nacházející se ve vztahu závislosti — Zvláštní nebo bezúplatná výhoda poskytnutá společností-rezidentem společnosti usazené v jiném členském státě — Připočtení částky dotčené výhody k vlastnímu zisku společnosti-rezidenta, která tuto výhodu poskytla — Vyvážené rozdělení zdaňovací pravomoci mezi členskými státy — Boj proti daňovým únikům — Předcházení zneužívajícím praktikám — Proporcionalita“)

(2010/C 63/11)

Jednací jazyk: francouzština

**Předkládající soud**

Tribunal de première instance de Mons

**Účastníci původního řízení**

Žalobkyně: Société de Gestion Industrielle (SGI)

Žalovaný: Belgický stát

**Předmět věci**

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Tribunal de première instance de Mons — Výklad čl. 12, 43, 48 a 56 ES — Přípustnost vnitrostátní právní úpravy, která stanovuje zdanění zvláštní nebo bezúplatné výhody u společnosti-rezidenta, kterou tato společnost poskytla společnosti usazené v jiném členském státě, k níž existují vztahy závislosti, ale nestanovuje takové zdanění, pokud je tatáž výhoda poskytnuta společnosti-rezidentu

**Výrok**

Článek 43 ES ve spojení s článkem 48 ES musí být vykládán v tom smyslu, že v zásadě nebrání takové právní úpravě členského státu, jako je úprava dotčená v původním řízení, podle níž je zvláštní nebo bezúplatná výhoda zdaněna u společnosti-rezidenta, byla-li tato výhoda poskytnuta společnosti usazené v jiném členském státě, k níž je tato první společnost přímo či nepřímo ve vztahu závislosti, zatímco společnost-rezident nemůže být z takové výhody zdaněna, byla-li tato výhoda poskytnuta jiné společnosti-rezidentovi, k níž je tato první společnost ve vztahu závislosti. Předkládajícímu soudu nicméně přísluší ověřit, že taková právní úprava, jako je úprava dotčená v původním řízení, nepřekračuje meze toho, co je k dosažení cílů společně sledovaných touto právní úpravou nezbytné.

(<sup>1</sup>) Úř. věst. C 260, 11.10.2008.

**Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 28. ledna 2010 — Evropská komise v. Francouzská republika**

(Věc C-333/08) (<sup>1</sup>)

(„Nesplnění povinnosti státem — Volný pohyb zboží — Články 28 ES a 30 ES — Množstevní omezení dovozu — Opatření s rovnocenným účinkem — Režim předchozího povolení — Pomocné látky a potraviny, k jejichž výrobě byly použity pomocné látky pocházející z jiných členských států, kde jsou legálně vyráběny nebo uváděny na trh — Postup umožňující hospodářským subjektům dosáhnout toho, aby takové látky byly zapsány na kladný seznam — Klauzule o vzájemném uznávání — Vnitrostátní právní rámec, který vytváří situaci právní nejistoty pro hospodářské subjekty“)

(2010/C 63/12)

Jednací jazyk: francouzština

**Účastnice řízení**

Žalobkyně: Evropská komise (zástupce: B. Stromsky, zmocněnec)